

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมและทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD กับเทคนิค TGT โดยนำเสนอวัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเทคนิค TGT โดยมีสมมติฐาน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเทคนิค TGT แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นห้องเรียนตามสภาพจริงซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เป็นกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 เป็นกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน ใช้เวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 20 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินทักษะการทำงานร่วมกัน วิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปร (MANCOVA) โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลองเป็นตัวแปรร่วม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับเทคนิค TGT มีความแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT

2. ทักษะการทำงานร่วมกันหลังการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับเทคนิค TGT มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกัน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT สามารถอภิปรายผลเป็น 2 ประเด็น คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านทักษะการทำงานร่วมกัน ได้ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD แตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาวศุทธิ ยศธร (2543 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าการเรียนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามวิธี STAD นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าที่กำหนดและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ ทองบ่อ (2549 : 101) และ ศิริพร ทาทอง (2548 : 93) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลงานวิจัยของ จุฑามาศ สดแสงจันทร์ (2540 : 60 - 61) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติในรายวิชา ส 401 สังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของ กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้

เทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มทำงานร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการปรึกษาหารือให้คำแนะนำกัน ตลอดจนมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน มีการปรึกษาหารือให้คำแนะนำแก่กัน ตลอดจนมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้ ทำให้สมาชิกในกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ สลาวิน (Slavin, 1990 : 128) วิธีการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD เป็นวิธีสอนที่สมาชิกในกลุ่มจะช่วยเหลือเรียนรู้หรือทำกิจกรรมที่เป็นเป้าหมายของกลุ่มจนประสบความสำเร็จ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น นภาพร สมบูรณ์สุข (2548 : 107) นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเนื่องจาก การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระที่ครูกำหนดหรืออธิบายให้ฟังแล้ว แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อร่วมศึกษาจากสื่อที่ครูกำหนดให้ ครูมีหน้าที่แนะนำ ทำการทดสอบให้และให้รางวัลแก่กลุ่มที่มีคะแนนก้าวหน้าสูงสุด เทคนิคนี้ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติงานกลุ่มช่วยเหลือผู้อื่นตลอดคาบเรียน มีการแก้ปัญหาซึ่งกันและกันด้วยเหตุผล มีการตรวจคำตอบ ทำให้เห็นข้อบกพร่องและศึกษาข้อบกพร่องนั้นทันที ทำให้เกิดความเข้าใจ สามารถหาข้อสรุปจากการทำงานร่วมกัน ทำให้นักเรียนรู้จักเสียสละ รับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมทีม มีการตั้งเป้าในการเรียนรู้ และมีความหวังเมื่อทำคะแนนได้ดี ทำให้ตั้งใจเรียน เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จและสนุกกับการได้มีอิสระในการคิดเป็นของตนเอง ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น บรรยากาศการเรียนไม่เครียด นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง

จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ในการค้นคว้าหาข้อมูล การทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม ข้อแตกต่างของการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธี คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ใช้การทดสอบหลังจบเนื้อหาการเรียน แต่การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ใช้วิธีการจัดกลุ่มตามระดับความสามารถเพื่อที่จะแข่งขันในการตอบคำถามทางวิชาการ จึงทำให้บรรยากาศในการตอบคำถามทางวิชาการมีความเคร่งเครียด และการจัดกลุ่มในการแข่งขันเกมการตอบคำถามในแต่ละครั้งนักเรียนจะทราบระดับในความสามารถของตนเองทำให้นักเรียนที่ถูกจัดกลุ่มอยู่ในระดับที่ความสามารถต่ำเกิดความน้อยใจในตนเอง จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT

2. ด้านทักษะการทำงานร่วมกันหลังการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD แตกต่างจากกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนี มะเจ็ย (2545 : 76 - 79) ที่ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีต่อทักษะการทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนแก่นกระจานวิทยา จังหวัดเพชรบุรี ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอารมณฺ์ ขอบศีลประกอบ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้เทคนิค STAD ในการเรียนการสอน เรื่อง หลักกรรม ในรายวิชา ส 018 พระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดีว่า การสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นการสอนที่มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเกิดการพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันในขณะที่เรียน ได้แสดงความคิดเห็นได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนนักเรียนช่วยแก้ปัญหาในการเรียน พัฒนาความเป็นผู้นำการทำงานเป็นหมู่คณะ มีความพึงพอใจกับผลงานการเรียนปฏิสัมพันธ์จึงเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างต่อเนื่องและจริงจังเพราะเมื่อนักเรียนได้เผชิญปัญหาด้วยตนเอง จึงจำเป็นต้องใช้ทักษะการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการทำงานร่วมกัน

จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมนั้น นักเรียนทุกคนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจทำงานและมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม ขณะที่นักเรียนเรียนนั้น นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างตั้งใจ มีความสนใจที่จะทำอภิปราย มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเฉพาะงานให้กับทุกคน สมาชิกทุกคนให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วงแรกของการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนที่เรียนเก่ง และเรียนอ่อน ซึ่งจะมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกับนักเรียนที่เรียนเก่งบ้างแต่ที่เรียนอ่อนจะเป็นฝ่ายฟังที่เงียบ ๆ นักเรียนไม่กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นเท่าไร แต่พอครั้งต่อ ๆ ไปเมื่อนักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายและร่วมกันทำกิจกรรมหลาย ๆ ครั้งและได้ร่วมอภิปรายและทำกิจกรรมมากขึ้น รวมถึงเข้าใจลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD และเทคนิค TGT มีความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิก มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันมากขึ้น ทำให้นักเรียนที่เรียนปานกลาง หรืออ่อน กล้าพูด กล้าแสดงออก จึงทำให้เกิดทักษะการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD กับเทคนิค TGT แตกต่างกัน ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรนำการจัดการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ไปใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะในการทำงานร่วมกันได้ โดยต้องมีการศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ เป้าหมาย ขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริง

1.2 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหลาย ๆ เทคนิค มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความเหมาะสมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมากและเป็นการพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันควบคู่ไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ทางวิชาการอีกด้วย

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาศึกษานิเทศก์ ควรให้การสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน โดยการจัดอบรมให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับเทคนิค TGT

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ หรือในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับเทคนิค TGT ได้ดียิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาถึงวิธีการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับเทคนิค TGT ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และพัฒนาการด้านคุณสมบัติของนักเรียนด้านอื่น ๆ เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพ ประชาธิปไตย การพัฒนาบุคลิกภาพการเป็นผู้นำ ไปใช้พัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความคงทนในการเรียน การคิดวิเคราะห์ และด้านสังคมอื่น ๆ

2.3 ควรมีการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหลาย ๆ เทคนิคเพื่อที่จะสามารถเลือกเทคนิคที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาหรือระดับชั้นหรือโรงเรียน ได้ดียิ่งขึ้น

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
วิชาอื่น ๆ ทั้งนี้โดยให้คำนึงถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD เทคนิค TGT กับ
เทคนิคอื่น ๆ